

אמרות • השגות • מושגים

מה אמות-הבחון לקצין-מקצוע מובהק?

ראוי לסיקוד אחראי, כי בניגולו של קרב לא יוכל לחזור, מעשה-תוכי, על איזה עקרון לשמו; כמאמרו של מרשל דאָטסס על אותם גנרלים שכל כוחם היה בכיכר-תרגולת-הסדר — והם טרחו בשעת קרב לשמור על ייסור השורות דוקא, "כיון שלא ידעו מה יש לעשות — ועשו את הדבר אותו ידעו". ואיש המקצוע-הצבאי כיום, באם מגיע הוא אל מינוי אחראי מבלי שיהיה מאחריו לימוד ממושך של סוגיות הטקטיקה והאסטרטגיה, לא ידע-ידוע טה עליו לעשות שעה שיבוא מבחנו; ובעל-מזל יהיה באם ינחווה או אנשי-מטהו או מפקדו-הממונה.

הפשוטה והברורה שבאמות-הבחון, לכך האם קצין-צבא הנו איש-מקצוע אמיתי, מתבטאת בדברים המעידים על לימודו-המקצועי — או על היסוד. ראשון-הבחנים הוא, האם חותם הוא על ירחונו המקצועי והאם קורא הוא בו. ניתן-ניתן להניח כי אותו קצין אשר אינו קורא בירחונו המקצועי אינו קורא אף בספרות צבאית; ודלה התענינותו בכך כי אמנם יהיה לאיש-מקצוע אמיתי.

מתוך "איש-צבא מקצועי" — נוסח 1956, לגני-בריג, ת. ר. פיליפס, סופר והוגה צבאי אמריקאי.

מסימני-ההיכר של איש-מקצוע — רמת-בקיאות-וידיעה גבוהה במקצועו, והתענינות דרוכה בו, התכונה הראשונה, הרי היא תוצאתה של השנייה. והנה, אין לכם משלוח-יד אשר היקפו ישוה לזה של משלוח-היד אשר לקצין-הצבא. ראשית-כל, הריהו מנהיג ומורה — ועל כן גם פסיכולוג-מעשי. עליו ללמוד דברים שבפסיכולוגיה של פרט ופסיכולוגיה-חברתית, כי עיסוקו — באנשים כפרטים וכקבוצות. הכרחי לו כי באופן מתמיד יקרב את עצמו, ע"י לימוד המקצוע, אל רמת-יכולת שלמה יותר. היתואר רופא אשר לא יהא התום על כתבי-עת רפואיים, מתוך רצון שלא-לפגרו? או משפטן אשר מאז-השלים את-לימודיו-אינו קורא עוד-בספרי-משפט? מלאכתו של קצין דורשת ממנו כי יהא מומחה בארגון — ואכן, הנו כן; אולם, כרגיל, ידיעתו הנה שימושית יותר מאשר תיאורטית. וזקוק הוא לימוד תיאורטי. כמוהו כטכנאי לכלי-חימוש ולשימורם, למנהל וללוגיסטיקה, ולאורחי-מעש מורכבים ורבים בתחום המכניקה והאלקטרוניקה. רבות מכל אלה לומד הוא בכתיב-הספר והקורסים הצבאיים. עליו להיות בקיא בטקטיקה ולומד דרכי-אסטרטגיה, באם לא גיבש לעצמו ע"י לימוד ממושך את מושגיו-הוא באשר לטקטיקה ולאסטרטגיה — לא יהיה

דעת קצינים בריטיים על מפקדים אמריקאיים

ענין הדרגות הזמניות, ונוהלים לגבי נושאי דרגות כאלו, רובם הגדול של הגנרלים שבצבא ארה"ק — דרגת הזמנית של-או היתה שנים, שלושה או אפילו ארבעה, "שלב-טולמ" דרגות" מעל לדרגת-היסוד שלהם; ובין-לילה יכול היה מפקד ממונה לשלול מקצין את כל הפרשי-הזינוג הזמניים בהן זכה הלו — ולא נדירים היו המקרים בהם נעשה כך; ואותו מפקד-ממונה יכול היה לעשות זאת אף מתוך מניע, או מצב-רוח-רגעי, ומתוך שהאיש לא מצא חן בעיניו — מבלי שיצטרך אח"כ לתת לכך הסברים נוספים. אף כי גם בצבא הבריטי היו מצויות דרגות-זמניות במספר רב, הרי המצב-איים הראשיים שבזירות-מלחמה חייבים היו להצביע על נימוקים מספיקים להחלטות. על הורדת קצינים אל דרגת הקבע שלהם. במידה מסוימת הביאה השיטה האמריקאית לידי ריבוי בני-הטיפוס של "אומרי הן"; כי הרי כל דרך התקדמותם הצבאית של קצינים אלה תלויה היתה כבושרם להסכים עם הממונים עליהם. וכן היו מפקדי העוצבות והוירות עצמם כמותים עד-מאוד להלכה היוצאת מ"פנטגון".

מתוך ספרו החדש של מרשל-משה-אורי א. גי. קינגסטון-מאק-קלרר, "הנהגת מלחמה".

עצמת צבא, "אזמוני" — כפיזור-המתואם

באמצעות קבוצות-גיטות — המשתפות-פעולה ביניהן — שהנן מורכבות מקהילות קטנות פזורות.

לשון-ניסוחה של ההלכה-הצבאית-הסובייטית הרשמית, לגבי הנדרש מצבא אשר יהלום את תביעותיו של "תור-האסוס", הנה זו: — "הצבא חייב להיות מסוגל לפעולה מהירה ומכרעת